

IV 6-1
Kannel

Sanat

Laulajaisiin,

jotka

Waasassa pystytettävän

Runebergin-Rintakuvan

hyväksi

antoi

Waasan Soitannollisseuran

Mieskvartetti.



Text

till

Konserterna

gifna

till förmån för ett

Runebergs-Monument

i Wasa

af

Wasa Musikaliska

Förenings Manskvartett.



Nikolaistad,

F. W. Unggrens boktryckeri, 1886.



**1.
Schäfers Sonntagslied.**

Ord af Uhland. Musik af C. Kreutzer.

*Das ist der Tag des Herrn!
Ich bin allein auf weiter Flur,
Noch eine Morgenglocke nur;
Nun stille nah' und fern,
Anbetend knie' ich hier,
O süßes Graun, geheimes Weh'n.
Als knieten viele ungesäh'n,
Und beteten mit mir!*

*Der Himmel nah' und fern,
Er ist so klar, so feierlich,*

*So ganz, als wolt er öffne sich
Das ist der Tag des Herrn!*

**2.
Brudefaerd i Hardanger.**

Ord af A. Munch. Musik af Halvdan Kjerulf.

*Der änder ¹ en tindrende sommerluft
varmt over Hardanger fjords vande, ²*

andas. ² vatten.

*hvor højt op mod himlen i blålig duft
de mægtige Fjælde stande.
Det skinner fra brae ³, det grønnes fra li, ⁴
sit helligdags-skrud står egnen klædt i —
ti se! over grønklare bølge
hjemglider et brude-følge.*

*Så drage de frem med lysteligt spil
hen over den blinkende flade,
og båd efter båd sig slutter dertil
med bryllups-gaester så glade.*

*Det blåner fra kløft, ⁶ det skinner fra brae
det duster fra blomstrende Abildtræ ⁷ —
aeruvaerdig står kirken på tangen ⁸
og signer med klokke-klangen.*

³ is-skred (glacier). ⁴ fjellslutning. ⁵ ylan. ⁶ klyfta. ⁷ äppelträd. ⁸ udden.

**3.
Lapsuuden toverille.**

Suom. kansanl., som R. Färlin.

Sä kasvot netto kaunoinen

Isäsi majassa

Kuin kukka, kaunis, suloinen

Vihreellä marmella.

Lapsuutes' ajan hellimän'

Sü leikit kaissani,

Ja olit paras ystäväni,

Ja ainoo' i löni.

*Maailma sille vieroitti
 Pois meidät toisistaan,
 Vaan sua armas ijäti
 Ma muistan ainiaan!*

4.

Ur Fredmans Epistel N:o 30.

Ord och musik af C. M. Bellman.

*Drick ur ditt glas — se döden på dig väntar,
 Slipar sitt svärd och vid din tröskel står.
 Blif ej förskräckt — han blott på grafdörr'n gläntar,
 Slår den igen kanske än på ett år.
 Mowitz! din hingsot, den drar dig i grafven.
 Knäpp nu oktaven!
 Stäm dina strängar, sjung om livets vär!*

5.

Kärlek.

Musik af C. Kreutzer.

*Hvarthän! hvarthän på nattlig dunkel bana?
 Hör vinden doft bland skogens ekar susa!
 Hvarthän vid stormens dån i öde natten? —
 Hör du hur häfvets böljor fjerran brusa
 Att dig till bäfvan för dess styrka mana!
 Ser du hur jorden öppnar sig och fasar?
 Hotfull emot dig, hon rasar!
 Jag går framåt —
 Högt ljuder storm i gyllae lyran's sträng!
 Hon spelar fridens toner,
 Se! ren belyser månen himlens zoner!*

*Från skog och fjäll och fält och dalar
 Och djupt ur hafvet englastämman talar,
 Ty kärlek klingar jord
 Och himlens salar.*

6.

Neckrosen.

Musik af F. Abt.

*Tyst hvilat vattenrosen, der på den blåa sjö;
 Den gungar sakta på vägen, dess kalk är hvit som snö.
 När månen ifrån himlen sänker sitt silfversken,
 Hon dricker af dess strålar och blir så vit, så ren,
 Och harpans toner klinga och necken hån'sjunger sin sång,
 Från djupet hörs hans klagan att natten är så lång,
 Hans sång så sällsamt ljuder och blomman lyssnar derpå:
 O, blomma, hvita blomma, kan du min sång förstå?*

7.

Sjung! Sjung!

Ord af Z. Topelius. Musik af A. Söderman.

*Sjung, sjung brusande våg!
 Visorna dina vet jag.
 Sjung, sjung fögel i skog!
 Drillerna kan jag nog.
 Sjung, sjung blomster i vind!
 Sucka sen aldrig mera!
 Sjung, sjung mitt hjerta du!
 Klaga ej mera nu!*

8. Armaasta erotessa.

Ord af E. Hermes.

Ah, pois sä mielit kultta, niin kauas lähtei:
 Oi, ilon viet sä multa, mull' kajho yksin jää.
 Vaan omanasi olen, sua aina muistelen,
 Mä sulle elän, kuolen, sua yhä huokailen!
 Ain Herran käsi lampaus sin kulkus johtakoon:
 Ja taitetaan isä armias sin tiesi simatkoon!
 Süs hyvästi! Sua muistelen!

9.

Rastlose Liebe.

Ord af Goethe. Musik af L. Spohr.

Dem Schnee, dem Regen,

Dem Wind entgegen

Im Dampf der Klüfte,

Durch Nebel-düfte

Immer zu!

Ohne Rast und Ruh!

Lieber durch Leiden

Möcht' ich mich schlagen

Als so viel Freuden

Des Lebens ertragen;

Alle das Neigen

Vom Herzen zu Herzen;

Ach! wie so eigen

Schaffet das Schmerzen!

Wie soll ich fliehen?

Wälderwärts ziehen?

Alles vergebens! —

Krone des Lebens.

Glück ohne Ruh!

Liebe bist du!

10.

Wiegenlied.

F. Pacius.

Alles still in süsser Ruh,

drum mein Kind, so schlaf auch du,

Draussen säuselt nur der Wind,

Su, su, su,

Schlaf ein mein Kind!

Su, su, su!

11.

Olaf Trygvason.

Ord af B. Björnson. Musik af F. A. Reissiger, tillægnad „den norske Studentersångforening“ och af henne afsjungen vid Studentmötet i Christiania 1869.

Brede sejl over Nordsjø går,

højt på skansen i morgnen står

Erling Skjalgson fra Sale,

spejder over hav mod Danmark:

Kommer ikke Olaf Trygvason?

Seks og femti de drager¹ la

sejlene faldt, . . . mod Danmark så²

solbrændte mænd, . . . da steg det.³

Hvor bliver Ornen længe?

Kommer ikke Olaf Trygvason?

¹ drakskepp. ² såg. ³ då hørdes det ropet.

Men då sol i det andet gry
steg af hav uden mast mod sky,
blev det som storm at høre:

Hvor bliver Ormen lange?

Kommer ikke Olaf Trygvason?

Stille, stille i samme stund

alle stod, ti fra havets bund

skulped som suk om flåden:⁴

Tagen er Ormen lange;

falden er Olaf Trygvason.

Siden efter i hundred år

norske skibe til følge får,

helst dog i måne-nætter:

Tagen er Ormen lange;

falden er Olaf Trygvason.

⁴ flottan.

12.

Till Norden.

Ord af R. Dybeck. Jemtlands sk. melodi.

arr. af G. J. O. Laurin.

Du gamla, du friska, du fjellhöga Nord,

Du tysta, du glädjerika sköna!

Jag helsar dig vänaste land uppå jord

Din sol, din himmel, dina ängder gröna!

Du tronar på minnen från fornstora dar,

Då äradt ditt namn flög öfver jorden;

Jag vet att du är, att du blir hvad du var,
Ack! jag vill lefva, jag vill dö i Norden!

13.

Dalkarlasång.

Ord af Nyblæus, Musik af O. Lindblad.

Jag vet ett land långt upp i högan nord

Ej varmt, ej rikt som söderns länder,

Men hjertan klappa der för fosterjord

Och mandom bor på Siljans gröna stränder.

Och skogar susa der i dyster prakt

Och elfvar brusa der från trakt till trakt.

Ett herrligt land!

I gode Dalamän!

Och hvem det landet engång sett;

Han längtar dit igen!

14.

Suomal. kansanlaulu.

Sov. G. A. Gripenberg.

Voit jos illa jouluisi.

Väivät väimentuisi,

Hikihelmet kuivuisi,

Ja armas laimentuisi!

Silloin ois, oi, silloin ois

Mun rimpassani rauha.

Oi jos armas lähtisi

Papin pakinoille,

Hentukseni helteytyisi,

*Taipuis talosille!
Silloin ois, oi, silloin ois
Mun rinnassani rauka.*

15.

Fredmans Epistel N:o 25.

Ord och musik af C. M. Bellman,
arr. af K. J. Moring.

*Blåsen nu alla
Här blåjorna svalla
Åskan går,
Venus vill befalla,
Der Neptun rår,
Simmen Tritoner,
Och sjungen millioner
Frejas lof,
Svaren postiljoner
I Neptuns lof,
Se, Venus i sin prakt!
Kring henne hålla vakt!
Englar, delfiner, zefirer
Och Paphos hela makt,
Vattunymfer plaska kring
I ring.*

16.

Tonerna.

Musik af W. Lagercrantz.

*Toner, som skänken den lidande tröst!
Fyllen med svalkande vågor mitt bröst.*

*Toner, som byten all oro i frid!
Stämnen till hvilas min ängslan och strid.*

*Toner, som gömnen hvad minnet har bäst!
O, må er saga hvar dag bli min gäst.
Toner, som sjungen om evighets hopp!
Lyften min blick mot himmelar opp!*

17.

Sångfoglarna.

Ord och musik af O. Lindblad.

*Sångfoglarna tänkte bygga ett näste
I lugn och ro, — så tänkte väl de fleste.
Kom så en korp, byggmästar' blef,
Och såg sig om, de små fördrej.
Den korpen var så svart som en natt.
Mot hans skrån sångfoglens stämna var så matt.
De flyktade sedan ut skilda håll
Men sjunga väl än nu ibland.
— Men hör, hur den sängen klingar i moll —
Sin längtan till lummiga strand.
Fogeln fick ingen tro
På vänsäll ro
Nu sitter han sorgsen
Vid ensligt bo,
När aftonen skymmar,
Jag minnes ännu de små foglarnes sång,
Som hade de sjungit i går,
Jag mins nejdens tårnor, de ställde sin gång
Till grönskande lund hvarje vår
Och ögat det log*

Och hjertat det slog

Så varmt, hela världen

I jann man tog,

När aftonen skymde.

18.

Die Kapelle.

Ord af Uhland, musik af C. Kreutzer.

Droben stehet die Kapelle,

Schawet still ins Thal hinab,

Drunten singt bei Wies und Quelle

Froh und hell der Hirtenknab. —

Trawig tönt das Glücklein nieder,

Schauerlich der Leichenchor!

Stille sind die frohen Lieder

Und der Knabe lauscht empor.

Droben bringt man sie zu Grabe,

Die sich freuten in den Thal;

Hirtenknabe, Hirtenknabe,

Dir auch singt man dort einmal!

19.

Etelälle.

Musik af K. Collan.

Tauli, joka koki kuljet

Suloisata Savoä,

Joka jok' aholla maistaa

Sundella sen kukkia.

Sinulle-ma viestin viettä

Annan armahälleni,

Viestin vielä toisen tuoda,

Sieltä liekkuessasi.

20.

Nur im Herzen.

Musik af J. Witt.

Nur im Herzen wohnt die Liebe

Wie ein Demant klar und rein,

Gebe Gott dass seinen Schein

Keine düstre Wolken trübel.

21.

Naturen och hjertat.

Musik af O. Lindblad.

Hör jag forsens vilda fall

Gjuta sina toners svall

Hör jag vindens sus i skogen;

Tänker jag: i hjertat bö

Toner ock af kraft och trö,

Till dem vill jag lyssna trogen.

Hör jag fågelns i hund

Om en stilla aftonstund.

Glad sin visa sjunga,

Då tänker jag:

Du värma, värma själ

Gläd dig gerna öfver lifvets väl,

Ej dess sorger äro tunga!

22.

I natten.

Eri öfvers. af E. Wallmark. Musik af I. Witt.

*Ljusa herrliga sommarqväll!**All naturen ren hvilat!**Hem i ro till sitt gümnda tjäll**Vingade fogeln ilar.**Blott en svärmande näktergal**Qvar uti lunden dröjer.**Lyssna, o hör, hans hjertas qval**Ljust sig i sängen röjer!**Säg, hvi häfves så högt mitt bröst?**Säg, hvi klappar du hjerta?**Hviskar dig hoppet sin saliga tröst?**Grips du af tärande smärta?**Nej, hvad fordom mitt hjerta rört.**Fröjd, som än jag begräter,**Lik ett eko från fjerran hörddt.**Minnat mig skänker åter.**Hvad en kommande dag mig ger.**Löftet, så rikt på tjusning.**Fagert sig för mitt öga ter.**Liksom en morgonljusning!**Men en tjusning, långt större än**Bor i de himmelska orden:**Troget jag älskar och älskas igen!**Finns högre sällhet på jorden?*

23.

Wirran reunall'.

Suom. kansantaulu, s. v. G. A. Gripenberg.

*Sen ihanaisen wirran reunall'**Hausk' ol' ennen ollaksen'!**Kun linnut laulaa**Ja vesti pauhaa**Tuuli oksia häilyttää.**Niin istuessan' ja laulaessan',**Aika on nyt ikävä!**Kun ehtoo tulis,**Ja päävä laskee',**Saisin kultani kohdata!*